

disputants- חולקים ◇ קודמה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

בכורות-על אלו מומין		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ				
אישתיק	[רב תחליפא בר אבדומי]											!				לה.
שמא מקדה וחיסומו שנינו?	וא"ל רב חסדא:	!														לה.
לא תימא שמא, אלא ודאי מקדה וחיסומו, צריך להתלות עליה כחזקיה אבי עקש.	א"ל רב תחליפא:	■														לה.
כל שאין לו תוך בכלי חרס אין לו אחורים לחלוקה, נטמא תוכו - נטמא גבו, נטמא גבו - נטמא תוכו.	דתניא, זו עדות העיד חזקיה אבי עקש לפני רבן גמליאל ביבנה, שאמר משום רבן															לה.
כלי חרס - בתוכו תלה רחמנא, אית ליה תוך - איטמי ליה, לית ליה תוך - לא איטמי ליה															ז	לה.
הכי קאמר, כל שאין לו תוך בכלי חרס - כנגדו בכלי שטף אין לו אחורים לחליקה, נטמא תוכו - נטמא גבו, נטמא גבו - נטמא תוכו.	ר' יצחק בר אבין:															לה.
למה לי למיתלייה בכלי חרס? נימא: כל שאין לו תוך בכלי שטף - אין לו אחורים לחלוקה															ז	לה.
הא קמ"ל: דיש לו תוך - הרי הוא ככלי חרס, מה כלי חרס, נטמא תוכו - נטמא גבו, נטמא גבו - לא נטמא תוכו, אף כלי שטף, נטמא תוכו - נטמא גבו, לא נטמא תוכו - לא נטמא גבו.																לה.
בשלמא כלי חרס - גלי ביה רחמנא תוכו, אלא כלי שטף, מי גלי ביה רחמנא תוכו?															ז	לה.
אי בטומאה דאורייתא - ה"נ, הכא במאי עסקינן - בטומאת משקין דרבנן																לה.
כלי שנטמא אחוריו במשקין - אחוריו טמאין, תוכו אגנו אזנו וידיו טהורין נטמא תוכו - כולו טמא: דמדאורייתא אין אוכל מטמא כלי, ואין משקה מטמא כלי, ורבנן הוא דגזור משום משקה זב וזבה, הלכך שוויה רבנן כטומאה דכלי חרס, ולא שוויה רבנן כטומאה דאורייתא דנפשיה, עבדו רבנן היכירא כי היכי דלא לישרוף עליה תרומה וקדשים.	דתנן:															לה.
אי הכי, אין לו תוך נמי, ליעביד נמי היכירא															ז	לה.
כיון דעבדו היכירא ביש לו תוך, ידיע דאין לו תוך דרבנן																לה.
ואין לו תוך בכלי שטף דאורייתא בר קבולי טומאה הוא? דומיא דשק בעינן, מה שק מיטלטל מלא וריקן - אף כל מיטלטל מלא וריקן															ז	לה.
בהנך דחזו למדרסות																לה.
אי הכי, חרס נמי															ז	לה.
אין מדרס בכלי חרס.																לה.
מקדה גדול שנינו.	רב פפא:															לה.
מכלל דמקדה סתם - זוטרא נמי מכסלע, הניחא לרבי מאיר, אלא לרבנן מאי איכא למימר?															ז	לה.
באזיה מקדה אמרו - בקטן של רופאים, דברי רבי מאיר	דתנן: [רבי מאיר]															לה.
בגדול של לשכה	חכמים:															לה.
ולרבי מאיר מי ניחא? הוה ליה מקולי ב"ש ומחומרי ב"ה, ואנן דתנן תנן, דלא תנן - לא תנן															ז	לה.
סלע נירונית שנינו כמקדה גדול, סלע סתם - זוטרא ממקדה סתם.	רב נחמן:															לה.
ריס של עין שניקב, שנפגם, שנסדק																לה.
הרי בעינו דק, תבלול, חלזון, נחש ועיב.																לה.
אזיהו תבלול - לבן הפוסק בסירא ונכנס בשחור																לה.
שחור נכנס בלבן - אינו מום.																לה.
מאי הריס?																לה:

disputants-חולקים ◇ קודמה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

בכורות-על אלו מומין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
תורה ברא דעינא.	רב פפא:											!	◇
דק תבלול.													■
דק משוקע - הרי זה מום, צף - אינו מום.	ת"ר:												◇
והתניא איפכא?													?
לא קשיא, הא בשחור הא בלבן													!
והא אין מומין בלבן													?
אלא, הא - בדוק לבן, הא - בדוק שחור													◇
דק שחור משוקע - הרי זה מום, צף - אינו מום, דק לבן משוקע - אינו מום, צף - הרי זה מום.	דאמר רבה בר בר חנה סח לי רבי יאשיה דמן אושא:												!
וסימניך: ברקא.													◇
הלזון נחש ועינב.													■
הלזון הוא נחש, או דלמא הלזון או נחש?	איבעיא להו:												^
זקן אחד היה בשכונתינו ור"ש בן יוסי לקוניא שמו, ומימי לא עברתי לפניו, פעם אחת עברתי לפניו, אמר לי, שב בני שב, הלזון זה - מום קבוע לשחוט עליו, וזהו נחש שאמרו חכמים לקוניא:]	ת"ש, דאמר רבה בר בר חנה סח לי רבי יוחנן בן אלעזר: [ר"ש בן יוסי לקוניא:]												!
ואע"פ שאמרו, אין אדם רואה מומין לעצמו - אבל מורה הלכה לתלמידים, ותלמידים מורין לו.													■
כל תלמיד חכם שמורה הלכה ובה, אם קודם מעשה אמרה - שומעין לו, ואם לאו - אין שומעין לן	והאמר ר' אבא אמר רב הונא:												?
איהו נמי - מורה ובה הוה מעיקרא:													◇
איזהו תבלול לבן הפוסק בסירא.													
מתנלי מני?													^
רבי יוסי היא													!
לבן ונכנס בשחור, שחור ונכנס בלבן - ה"ז מום, דברי ר"מ	דתניא: [ר"מ]												!
לבן ונכנס בשחור - ה"ז מום, שחור ונכנס בלבן - אינו מום, שאין מומין בלבן.	ר' יוסי:												!
מ"ט דרבי יוסי - דכתיב (תהלים ע"ג) יצא מחלב עינימו, תרבה דעינא - איקרי, עינימו סתמא - לא איקרי.	רב:												■
ור"מ מ"ט? מה לשון תבלול - דבר המבלבל את העינים.	[רב:]												■
חורור והמים הקבועין.													■
איזהו חורור הקבוע - כל ששהה שמונים יום	[ת"ק]												◇
בודקין אותו ג' פעמים בתוך שמונים יום.	ר' הנניא בן אנטיגנוס:												◇
ואלו הן מים הקבועין - אכל לח ויבש של גשמים, לח ויבש של שלחים, או אכל היבש ואח"כ הלח - אינו מום עד שיאכל היבש אחר הלח.													◇
מתנלי מני?													^
רבי יהודה היא													!

disputants-חולקים ♦ ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ■ קושיא-challenge ◊ שאלה-question ^ ! תירוץ-answer ראייה-proof ■
מקרא-key:	

בכורות-על אלו מומין		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
הורוור קבוע - ארבעים יום, ומים הקבועים - שמונים יום דברי ר"מ	דתניא: [ר"מ]									♦	■	!	◊	לה:
הורוור - שמונים יום	ורבי יהודה:									♦	■	!	◊	לה:
ואלו הן מים הקבועים - אכל לח ויבש שלבית הבעל ולא לח ויבש של בית השלחין, או שאכל יבש ואח"כ אכל הלח - אין מום, עד שיאכל יבש אחר הלח וישנו ג' חדשים.												■		לה:
והא תרוויהו תנחתי: אכל לח ויבש של גשמים, לח ויבש של בית השלחין										ז				לה:
אכל לח ויבש של גשמים - ה"ז מום, בית השלחין - אינו מום. ודגשמים נמי, אכל יבש ואח"כ אכל לח - אינו מום, עד שיאכל יבש אחר הלח וישנו ג' חדשים.	חסורי מיחסרה והכי קתני:											!	◊	לה:
אדר וניסן - לח, אלול ותשרי - יבש	איני, והא אמר רב אידי בר אבין אמר רב יצחק בר אשיאן:										ז	■		לה:
אימא: אדר וחצי ניסן - לח, אלול וחצי תשרי - יבש.												!		לה:
לח בזמן לח ויבש בזמן היבש, או דלמא: לח ויבש בזמן הלח?	איבעיא להו:											^		לה:
אדר וניסן - לח, אלול ותשרי - יבש	תא שמע, דאמר רב אידי בר אבין אמר רב יצחק בר אשיאן:											!	◊	לה:
דלמא פירי דאלול ותשרי מאכילנא ליה באדר וניסן												ז		לה:
וכמה מאכילין אותו?												^		לה:
כגרוגרת.	רבי יוחנן-רבי פנחס בן ערובא:											!	◊	לה:
כגרוגרות בסעודה ראשונה, או דלמא בכל סעודה וסעודה?	רבא-בעי במערבא:											^	◊	לה: